

силка се приѣмва за обща, дѣйствително же она нѣма никаквѣ общность; а е само едно объобщаванье на нѣколко частни случаи, въ които сѣшпикасванье-то и опытъ-тъ почти всякога намѣрвали едни-тъ и сѣщы свойства. Напримѣръ, нѣкои казватъ:

Всичко що хвѣрчи яде се;
но мухи-тъ и други насѣкоми хвѣрчатъ,
сляд. мухи-тъ и много вредни насѣкоми трѣба
да се ядѣтъ.

Тукъ видно че частни нѣкои случаи представени за общы правила и сужденіе-то въ пѣрва-та посилка совсѣмъ не е право.

б) Кога въ пѣрва-та посилка общо-то сужденіе, или основаніе-то произлиза отъ еднѣ недостаточнѣ и твѣрдѣ скорѣ индукцѣ, и обстоятелства-та на основиваемій предметъ се зематъ за достаточно основаніе. При таково едно лѣжовно умозаключеніе, разумъ-тъ тѣж разсѣжда: бывало много пѣты, че едно извѣстно явленіе се придружявало отъ едикой случай, или че тойзи случай подирь него слѣдовалъ. По тѣзи причинѣ онъ лѣжовно прави заключеніе-то си: че и сега и всякога трѣба туй явленіе да се намира въ связь съ сѣщый случай; и че може да зависи отъ него. Такѣвъ единъ лѣжовенъ силлогизмъ правятъ Биляри-тъ и Шарлатани-тъ за да лѣжатъ по лесно хора-та; и тѣж тѣ казватъ:

За едикож болеть, едикое лѣкарство е най
добро и всякога помага,
но едикой боленъ има повидимому сѣщѣ-тѣ
болеть;
сляд. и нему трѣба да помогне сѣщо-то лѣкарство.

и — слѣдователно, казватъ онн, мы го изцѣривамы!...,